

C/2024/6660

11.11.2024

Skarga wniesiona w dniu 20 września 2024 r. – NKL Associates/Komisja

(Sprawa T-486/24)

(C/2024/6660)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: NKL Associates s.r.o. (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciele: M. Pinto de Lemos Fermiano Rato oraz A. Kontosakou, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie częściowej nieważności zaskarżonej decyzji ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim nakłada ona na nią przewidziany w art. 39 ust. 1 aktu o usługach cyfrowych ⁽²⁾ obowiązek, zgodnie z którym dostawcy bardzo dużych platform internetowych, którzy prezentują reklamy na swoich interfejsach internetowych, zbierają i podają do wiadomości publicznej w określonej sekcji swojego interfejsu internetowego, za pomocą umożliwiającego wyszukiwanie na podstawie wielu kryteriów i niezawodnego narzędzia oraz za pośrednictwem interfejsów programowania aplikacyjnego, repozytorium zawierające informacje, o których mowa w art. 39 ust. 2, przez cały okres prezentowania reklamy aż do upływu jednego roku po ostatnim zaprezentowaniu reklamy na swoich interfejsach internetowych; oraz
- stwierdzenie częściowej niemożności stosowania art. 39 aktu o usługach cyfrowych w zakresie, w jakim nakłada ona na skarżącą przewidziany w art. 39 ust. 1 tego aktu obowiązek, zgodnie z którym dostawcy bardzo dużych platform internetowych, którzy prezentują reklamy na swoich interfejsach internetowych, zbierają i podają do wiadomości publicznej w określonej sekcji swojego interfejsu internetowego, za pomocą umożliwiającego wyszukiwanie na podstawie wielu kryteriów i niezawodnego narzędzia oraz za pośrednictwem interfejsów programowania aplikacyjnego, repozytorium zawierające informacje, o których mowa w art. 39 ust. 2, przez cały okres prezentowania reklamy aż do upływu jednego roku po ostatnim zaprezentowaniu reklamy na swoich interfejsach internetowych; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut.

Zgodnie z tym zarzutem nałożony na stronę skarżącą w art. 39 ust. 1 aktu o usługach cyfrowych obowiązek podania do wiadomości publicznej repozytorium zawierającego co najmniej informacje wymienione w art. 39 ust. 2 tego aktu jest niezgodny z prawem w zakresie, w jakim narusza przysługujące skarżącej i jej reklamodawcom prawo do poufności, prawo do życia rodzinnego i prywatnego reklamodawców oraz ich prawo do ochrony ich danych osobowych, gdy są oni osobami fizycznymi (art. 7 i 8 Karty), a także przysługujące stronie skarżącej prawo podstawowe do prowadzenia działalności gospodarczej (art. 16 Karty) i prawo podstawowe własności (art. 17 Karty).

⁽¹⁾ Decyzja Komisji [C (2024) 4936], przyjęta w dniu 10 lipca 2024 r. w sprawie uznania XNXX za bardzo dużą platformę internetową na podstawie art. 33 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2022/2065 w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych i zmieniającego dyrektywę 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych i zmieniające dyrektywę 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz.U. 2022, L 277, s. 1).